

TRI OPORUKE

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji traže i slušaju oporuke.

Braćo moja u Dini Islamu! Danas želim s vama da podijelim hadis u kome stoji da je jedan čovjek došao Poslaniku, s.a.v.s., i rekao: "Allahov Poslaniče, oporuči mi nešto ali ukratko." Poslanik, s.a.v.s., mu reče: "***Kada staneš na namaz, klanjaj kao da ti je posljednji, ne govori ono za što ćeš sutra morati da tražiš halal i ne žudi za onim što drugi ljudi posjeduju.***" (Ibn Madže, hadis hasen)

Ovim hadisom je Poslanik, s.a.v.s., svome ashabu ali i svima nama oporučio tri važne stvari. Kao prvo, namaz treba obavljati ispravno i skrušeno. S jedne strane, to je odlika iskrenih vjernika. S druge strane, to je savjet vjernicima da namazu (kao najboljem djelu) prilaze sa velikim poštovanjem te da ga obavljaju na način kao da je posljednji, odnosno kao da je posljednje dobro djelo na Dunjaluku. Možete li zamisliti taj osjećaj? Klanjaš namaz nakon kojeg ćeš se oprostiti od Dunjaluka, imetka, porodice i planova za budućnost, a zatim putovati svome Gospodaru, sa Kojim ćeš se na Sudnjem danu sresti, sa Njim razgovarati i Koji će ti presudu za tvoja djela dati.

To je, zaista, teško postići, jer mi smo uvijek u neakvim mislima i planovima, i vrlo često u stisci sa vremenom i terminima pri čemu često gledamo da makar farzove ugrabimo pa da idemo dalje za obavezama. U suštini, susrećemo se sa izazovom da sačuvamo svoj namaz pa kako-tako. To, ustvari, i jeste najvažnije u svemu, s obzirom da je Poslanik, s.a.v.s., rekao da je namaz prva stvar za koju će čovjek na Sudnjem danu odgovarati. Ako mu namaz bude ispravan, onda je uspio i spasio se. A ako mu namaz ne bude ispravan, onda je izgubio i propao. Ako mu bude falilo farzova, Allah će pitati da li ima sunneta tj. nafile, pa da popune propuštene farzove. A zatim će i ostala njegova djela biti onakva kakav mu bude namaz. A ne daj Bože da ne bude namaza!

Druga Poslanikova, s.a.v.s., oporuka je vezana za čuvanje jezika. Govor jeste srebro, ali je šutnja zlato. Čovjek se rijetko kaje zbog šutnje, ali se vrlo često kaje zbog izgovorenih riječi. Jer kad čovjek izgovori riječ, više je ne može ni vratiti ni kontrolisati. Pogotovo ne treba da govori u stanju ljutnje, dok posebnu pažnju treba da obrate oni koji se obraćaju masama. Jedna pogrešna ili lažna informacija može da prouzrokuje toliku štetu da se vijekovima više ne može ispraviti. Pogotovo je to opasno danas u eri socijalnih mreža, masovnih medija i mnoštva informacija. Čovjek zaista mora da vodi računa šta čita, šta lajkuje, šta i kako komentariše, s kime raspravlja, ima li potrebe za svim tim, koliko vremena provodi ili gubi u svemu tome... Danas je puno onih koji se kriju iza lažnih profila, koji se proglašavaju šejhovima i muftijama, koji zavode ljude umjesto da ih na Pravi put upućuju. Smutnja se pravi jezikom, a ne rukom. I dobro znajte, sve se prati i snima!

Samo jedna riječ može čovjeku veliko dobro donijeti, ali mu i veliku muku zadati. Jedna dobra riječ, kada je izgovori u pravo vrijeme i na pravom mjestu, može čovjeka u Džennet uvesti (bez obzira na mnoštvo grijeha koje ima). Ali isto tako, i jedna ružna riječ, kada je izgovori u nevakat i na pogrešnom mjestu, može čovjeka odvesti u Džehennem (bez obzira na mnoštvo sevapa koje ima). I pisana riječ je riječ. I prenesena laž je laž, makar čovjek i ne znao da se radi o laži. Zato, prije nego što se nešto preuzme, napiše ili kaže treba informaciju dobro provjeriti. Kad se šteta napravi, kasno je za kajanje. Ako je šteta velika, kajanje ne koristi.

Treća Poslanikova, s.a.v.s., oporuka je vezana za zadovoljstvo i zahvalnost Gospodaru na onome što se ima. Kada je čovjek zadovoljan i zahvalan, onda u njegovom životu nema mjesta za pohlepu. Vjernik zna da bez truda nema rezultata, da će mu ako bude zahvalan Allah još više dati te da ne treba da žudi za onim za što i sam zna da ne treba da bude njegovo. Neke stvari su zaista višak u životu, neke stvari je bolje nemati i, što je jako važno, za tuđim stvarima ne treba hlepiti niti ih, ne daj Bože, ukrasti. Nije bogatstvo u mnoštvu imetka, nije sreća u tuđim stvarima i nije skromnost u neposjedovanju imetka.

Jedan čovjek je došao Poslaniku, s.a.v.s., i rekao: "Allahov Poslaniče, uputi me na djelo zbog kojeg će me, ako ga budem radio, voljeti i Allah i ljudi." Poslanik, s.a.v.s., mu reče: "***Nemoj žuditi za Dunjalukom, voljet će te Allah, i nemoj žuditi za onim što je u rukama ljudi, voljet će te ljudi.***" (Ibn Madže, hadis hasen)

Završit ćemo oporukom koju je Džibril, a.s., uputio Muhammedu, s.a.v.s.: "Muhammede, živi kako hoćeš ali znaj da ćeš umrijeti. Voli koga hoćeš ali znaj da ćeš se sa njim rastati. Radi šta hoćeš ali znaj da će ti se po tome suditi. Znaj da su ugled i slava vjernika u noćnom namazu, a da je ponos u neovisnosti od ljudi." (Taberani, hadis hasen)

Molim Dragog Allaha da nas uputi i nadahne pa da svaki namaz obavljamo kao da nam je posljednji, da povedemo računa o svom govoru i da budemo zadovoljni i zahvalni na onome što imamo. Amin.